

OPINIÓ

MENORCA
Es Diari

FUNDADO EN 1941

**EDITORIAL
MENORCA,
S.A.**
Editor Josep Pons Fraga

Director General Mariano Yepes Guasch

Jefa de Publicidad Reyes Rico Victori

Suscripciones Gloria Pretus Buils

Director
Josep Bagur Torres

Redactores jefe

 Miquel Fèlix Riera (Local); Pere Melis
Nebot (menorca.info), Miguel J.
Urbano Florit (Sucesos)

Jefes de secció Josep Lluís Mir Gómic,
Fela Saborit Soriano (Local), Laura
Bañón Mercadal (Cultura)

Secretarías de Redacción: Vanessa
Aracil (Maó), Sílvia Moll (Ciutadella)

EDITORIAL

A favor del producto local y la oferta gastronómica de Menorca

El octavo Foro Menorca Illa del Rei, celebrado ayer tarde, concluyó, tras las intervenciones de los cinco ponentes, con una apuesta clara a favor del producto local de la Isla y una oferta gastronómica menorquina basada en una rica y sabrosa tradición culinaria. Pep Pel-

fort, Pep Palau, Jaume de Febrer, Santi Taura y Rafael Ansón formularon, desde perspectivas distintas, pero complementarias, las iniciativas dirigidas a la consolidación de Menorca como destino gastronómico lleno de atractivos.

Una cocina identificada con el territorio y el paisaje menor-

quín, que actúa como catalizador económico y turístico gracias a productos frescos y una acreditada actividad agroalimentaria, que combina artesanía e industria con una singularidad de platos y creaciones asociada a la marca «Menorca».

Especialmente interesante fueron las propuestas que vin-

culan la oferta culinaria menorquina con salud, en el contexto de la dieta mediterránea y la longevidad; y que la gastronomía es el verdadero *todo incluido* al unir cultura, historia, territorio y producto local.

Un foro que aportó muchas ideas para prestigiar y difundir la gastronomía de Menorca.

Temes de debat

SATURACIÓ O UN PROBLEMA D'INFRAESTRUCTURES?

**Antoni Camps
Casasnovas**
Diputat autonòmic
Grup Popular

El catedràtic d'Economia de la UIB, Antoni Riera, deia en una entrevista publicada el passat dia 20 de maig, que «limitar l'arribada de turistes no és un discurs del segle XXI». I afegia que el problema d'aquesta suposada saturació, de la qual ara tothom en parla, no és un problema de quantitat ni de mides, sinó de saber-ho gestionar. Després de llegir algunes opinions i després del silenci del Consell insular, molt me tem que, efectivament, tenim un problema de manca de gestió.

Dir que Menorca està saturada quan a l'estiu té 140.000 persones vivint en ella, és una autèntica banalitat. Què deuen pensar a Malta que, amb una superfície inferior a la meitat de Menorca hi viuen tot l'any més de 400.000 persones? O a Madeira que amb una superfície similar hi viuen tot l'any, sense comptar turistes, més de 260.000 persones?

❖ **LA QÜESTIÓ** no està en limitar, ni prohibir, sinó que està en saber gestionar bé aquesta població que ens arriba i tenir, per tant, unes infraestructures adequades per donar-hi resposta.

Resulta curiós, per posar un exemple, que els mateixos que es queixen d'aquesta sensació d'angoixa i de saturació a les platges són els mateixos que no deixen fer nous aguaparks o altres instal·lacions que podrien ser una alternativa a la platja, o no deixen millorar l'accessibilitat a altres platges més recòndites per així

parking soterrani. I segueix tenint com a gran bossa d'aparcament la Plaça del Born, igual que en el segle passat. No podem seguir donant respostes del segle passat als problemes actuals.

La sensació de saturació que podem tenir a l'estiu és fruit, per tant, no de que hi hagi molta gent, sinó de la mala gestió de les infraestructures per així donar resposta a la gent que mos arriba. Una mala gestió moltes vegades volguda i provocada per determinats lobbies de poder que, ja els hi va bé crear aquesta sensació d'angoixa, de que ja hem arribat al límit, per així justificar la seva dèria contrària al turisme amb tot el que això implica. I tot això amb l'únic objectiu de seguir assegurant-se el seu *modus vivendi* i la seva ben dotada subvenció. Són els mateixos que pontifiquen a les columnes d'opinió, però que mai han arribat un sol euro aplicant les seves teories i mai han creat un sol lloc de feina.

🌀 **Què deuen pensar a Malta que, amb una superfície inferior a la meitat de Menorca hi viuen tot l'any més de 400.000 persones?**

descongestionar les platges del sud de Ciutadella que cada dia tanquen les seves portes més de jor.

També mos queixam de saturació a la carretera però després els que governen impedeixen ampliar-la i la volen seguir mantenint com la que hi havia fa 50 anys. Mos queixam de que s'acaba l'aigua però som incapaços de posar en marxa la dessaladora.

Mos queixam també de que a l'estiu no es pot aparcar, però quan es reforma un carrer eliminam un munt d'aparcaments i no en cream de nous. Ciutadella, per exemple, amb el volum de turistes que té, no ha estat capaç de fer un sol

❖ **EL DEBAT** de la saturació és un debat totalment irreal i interessat, i molt més en el cas de Menorca. Un debat que és fruit, bàsicament, d'una deficient gestió de les infraestructures que no s'han sabut adaptar a la situació actual. Voler posar límits a l'entrada de turistes o parlar d'impulsar el decreixement, són la demostració més palpable de que alguns han decidit anar a lo fàcil, anar enrere en el temps, envers de pensar i de ser imaginatiu a l'hora de gestionar millor aquesta arribada de més turistes. Ben segur que Menorca necessita més gestió i manco ideologia.

Fets quotidians

BANS DE FESTES

Angels Andreu
Ciutadana

Es els bans són una excel·lent font primària que ens permet imaginar l'ambient dels pobles i les normes de convivència ciutadana que imperen en un moment concret. Ban és una crida, un pregó, un edicte publicat per l'autoritat. Abans, donaven a conèixer les disposicions en llocs visibles, els penjaven en els mercats, els llegien en quasi totes les places, perquè així en podien exigir el seu compliment. Ja no se'n fan gaires, però els que fan referència a les festes tenen un encant especial. La seva redacció, molt nostra, accentua una expressió d'alegria. Associen la responsabilitat dels participants, les normes i costums que s'han anat transmetent de pares a fills. Expliquen la qualcada, el seu recorregut i -sobretot- les precaucions que s'han de tenir en compte. També s'aporten per transferir la custòdia i l'assumpció del risc de les conseqüències d'un possible accident.

És una llastima que no se'n faci gaire cas de les guies i orientacions. Als jaleos, n'estem farts de veure cotxets de nens, fillets de pocs anys a les esquenes dels pares, visitants que volen captar les millors imatges i viuen les tonades a través dels seus mòbils, ànimes amb xanques o talons, i/o autoritats i músics salvant qualsevol situació des de la tarima.

Seria molt interessant que en les oficines de turisme, hotels, llocs turístics... se'ls oferís còpia dels bans i de les recomanacions. La imprudència festiva, en massa ocasions, és filla de la ignorància.